

Schriftlezing: Hand. 4:23-37, Tekst: Hand. 4:31 en 32a-33. Zingen: Ps. 111:1 en 3, Ps. 139:14, Ps.84:1 en 2, Ps. 92:2 en 7, Ps. 122:3

Hoofdpunten van de preek

Eenheid van de gemeente [4:32] heeft geweldige gevolgen. Voor/na deze tekst zien we 2 zegeningen.

Eendrachtig gebed

Na de vrijlating van Petrus en Johannes bidt de gemeente *eensgezind* (4:24). Niet hun vrijheid, maar hún Heere is in het geding.

Dit eendrachtige gebed wordt op een indrukwekkende manier verhoord (4:31):

- De plaats van samenkomst beeft: God komt in hun midden en toont Zijn macht.
- De Geest wordt (weer) vaardig in de aanwezigheid.
- De gemeenteleden spreken het Woord met vrijmoedigheid. Zonder angst, kramp of bekrompenheid.

Deze geweldige zegen die rust op eendracht mogen we ook vandaag verwachten. Zó zal de gemeente op haar beurt tot zegen zijn voor de wereld eromheen.

Gemeenschap

Eenheid is concreet. In de christelijke gemeente is het *niet* 'ieder voor zich en God voor ons allen...'

maar zijn alle dingen gemeenschappelijk. Zo wordt de wet van Christus vervuld door elkaars lasten te dragen.

Hoe concreet mag dit voor ons zijn?

De zegen van deze gemeenschap is groot voor *de gemeente* en haar omgeving.

- Het is een hele bevrijding als we niet meer bezeten worden door onze bezittingen.
- De apostelen geven met grote (mega) kracht (dynamiet) getuigenis van de opstanding van Jezus Christus (4:33a).
- Grote (mega) genade is over allen. Iedereen (niemand uitgezonderd) wordt in deze gemeenschap gezegend (4:33b). Waar liefde woont gebiedt de Heere zegen.

De eenheid van de gemeente van het 1^e uur heeft iets paradijselijks. De duivel ziet daarin gevaar. De eenheid wordt spoedig bedreigd (5:1-11).